

Det Radikale Venstre vil det åbne samfund. Vi vil globaliseringen, og vi går ind i den fordomsfrit, vi er glade for de velfærdsaftaler, der blev lavet før sommeren, og som gør det muligt at investere betragteligt mere i forskning og udvikling, men vi ser store udfordringer i at udvikle det åbne samfund. Vi vil eksempelvis af med østtaften og i stedet for tiltrække kvalificeret arbejdskraft; vi vil have engelsk som officielt andetsprog; og vi vil bruge flere penge på ulandsbistand, miljøbistand og Danmarks internationale indsats, fordi globaliseringen er en mulighed for det danske samfund, hvis vi vil.

En anden del af fremtidens politiske skillelinjer går mellem centralisme og det lokale, mellem topstyring og tillid. Regeringen og Dansk Folkeparti vil topstyring. Der bliver gennemført politik hen over hovedet på de kommuner, der egentlig skulle have ansvaret for konkrete prioriteringer, kommunerne skal ansøge om midler i puljer hos regeringen, kommunerne skal stå til regnskab for alt mellem himmel og jord, og kommunerne vikles ind i et spind af regler.

Det Radikale Venstre vil en anden vej, vi vil udvise tillid til kommunerne. Igen står Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre som hinandens modsætninger, og det er begge parter vist også rimelig godt tilfredse med. Dansk Folkeparti har udtalt, at man må overveje, om finansministeren i fremtiden skal indgå separate økonomiaftaler med hver af de 98 nye storkommuner. Det fik Venstres formand for Kommunernes Landsforening, Erik Fabrin, til at udtale:

»Enten må vi smide kommunestyret ud og indføre et rent statsligt kommissærstyre, eller også må vi få redefineret forholdet mellem stat og kommune.«

Det Radikale Venstre er helt enig. Vi er nødt til at redefinere forholdet mellem stat og kommune, og vi er ikke i tvivl, vi vil gerne give flere frihedsgrader. Vi vil gerne lade kommunerne eksperimentere og udvikle nye måder at gøre tingene på: Væk med bøvl og bureaukrati. Tænk på, hvordan man ville gøre i erhvervslivet. Er det ansøgninger, puljer og bureaukrati, der er på dagsordenen der? Nej, tværtimod, der står den på tillid, ansvar og kreativitet. Det burde vi også kunne gøre i den offentlige sektor.

Regeringen vil lave en kvalitetsreform. Det Radikale Venstre vil lave en tillidsreform, en reform af den offentlige sektor, hvor vi møder medarbejderne og kommunerne med tillid, en reform, hvor Christiansborg udviser det mod, der skal til for at udvise tillid.

Der er en principiel diskussion af balancen mellem kort og lang sigt. Som bekendt blev en bred kreds af partier i Folketinget enige om velfærdsaftalerne før sommeren, og disse aftaler udmøntes nu i konkret lovgivning. Vi er glade for at deltage i velfærdsaftalerne, men finder det samtidig vigtigt at sige, at velfærdsaftalerne ikke er endestationen. Der er kommet nye befolkningsprognoser for Danmark og danskerens levetid, der opjusterer den forventede levetid, hvilket igen stiller krav om forbedring af offentlige finanser og krav til reformer.

Det står vel klarere end nogen sinde før, at det har en omkostning at have et skattestop, altså at den kortsigtede betragtning om et skattestop, der måtte lyde godt, er et problem, ikke mindst på lang sigt, fordi vi går glip af arbejdspladser hver eneste dag, hvor der er skattestop, fordi skattestoppet virker asocialt, og fordi skatteindtægterne udhules, når satser og afgifter læses fast.

Vismændene sagde det sådan set meget tydeligt i deres seneste rapport: Velfærdsaftalerne løser kun cirka halvdelen af det samlede holdbarhedsproblem i dansk økonomi. Skattestoppet udhuler de offentlige finanser, og vismændene skønner, at hvis skattestoppet måtte blive videreført helt frem til 2040, ja, så elimineres næsten hele den forbedring af de offentlige finanser, som vi i fællesskab har skabt med velfærdsaftalen. Så skadeligt er skattestoppet for den danske økonomi.

KL 13.55

Vores fælles udfordring er at give flere mennesker en chance på arbejdsmarkedet, at skaffe flere hænder til de job, der ikke er besat i dag, og som koster virksomhederne milliarder i tabte ordrer, at skaffe flere hænder i de offentlige institutioner, der har svært ved at nå at løfte alle opgaverne i dag.

Spørgsmålet er: Gør man det ved stædigt at fastholde et skattestop eller ved aktivt at bruge skattepolitikken som et instrument til at give flere en chance på arbejdsmarkedet?

For Det Radikale Venstre er valget klart og nemt: Selvfølgelig skal og bør skattepolitikken da bruges aktivt her. Det skriger til himlen, at der er brug for en skattereform, hvor skatten sænkes på arbejdsindkomst, så det bedre kan betale sig at arbejde. Det skriger til himlen, at det eneste fornuftige er en omlægning, hvor skatten sænkes på arbejde, og hvor skatten på boliger følger med den helt almindelige prisudvikling.